

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το Βιβλίο του Αγίου Προφήτου Ιωήλ, αν και ανήκει στην ομάδα των δώδεκα ελασσόνων Προφητών της Παλαιάς Διαθήκης, λόγω της μικρής έκτασής του, περιλαμβάνει σημαντικότερα κείμενα χριστιανικού και θεολογικού περιεχομένου. Ο Προφήτης Ιωήλ, ως αρχαίος θεωρός του Παρακλήτου, αναφέρεται στην περίοδο της Χάριτος και την εποχή του Μεσσία, στην επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος, στο νέο περιούσιο λαό του Θεού και στην « εν δόξη » Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου.

Επίσης, άλλα στοιχεία που δίνουν ιδιαίτερη αξία στο Βιβλίο του Ιωήλ, είναι το υψηλό ποιητικό του ύφος, οι έντονες και παραστατικές εικόνες από τη φύση και τη ζωή των ανθρώπων της εποχής του, η συμβολική διάσταση του λόγου του, αφού μέσω αυτής κυρίως επιχειρεί την παρουσίαση μελλοντικών γεγονότων, πνευματικών ζητημάτων και θρησκευτικών αντιλήψεων, χρησιμοποιώντας αποσπασματικές εικόνες της πραγματικής ζωής των ακροατών του.

Πρόκειται για ένα υπέροχο Βιβλίο της θεοπνεύστου Αγίας Γραφής, η οποία αποτελεί τη διαχρονική συνάντηση του Θεού με τον άνθρωπο και τον κόσμο.

Ο ιερός συγγραφέας, « ελλάμψει του Πνεύματος », ατενίζει από τα βάθη του χρόνου την έλευση του Μεσσία και την ημέρα της Πεντηκοστής, καθώς και την « Ημέρα Κυρίου την μεγάλη και επιφανή » και διδάσκει ανάλογα τους συγχρόνους του Ιουδαίους. Τους καλεί σε μετάνοια και τους διαβεβαιώνει ότι η πίστη και η τήρηση των εντολών του Θεού θα τους απαλλάξει σύντομα από τις δυστυχίες που τους έχουν βρει ενώ μελλοντικά θα επιδαψιλεύσει ο Κύριος πλούσια πνευματικά αγαθά στο λαό Του. Τέλος, τους διαβεβαιώνει για την τιμωρία των εθνών στην κοιλάδα Ιωασαφάτ και για τη σωτηρία του Ισραήλ με πλήρη αποκατάσταση επί του όρους Σιών και της αγίας Ιερουσαλήμ.

Αφορμή για την παρούσα μελέτη, υπήρξε η πρώτη επίσκεψη και ο εκκλησιασμός μας στο Καθολικό του Ιερού Ησυχαστηρίου του Προφήτου Ιωήλ, στα Γιαννιτσάνικα Καλαμάτας, ένα πρωινό Φεβρουαρίου του έτους 2008, με επικράτηση ακραίων καιρικών φαινομένων στην ευρύτερη περιοχή. Λίαν πρωί, οι κορυφές του Ταυγέτου κυκλώθηκαν από πυκνή χιονοθύελλα και οι μεσσηνιακές στεριές και θάλασσες σαρώνονταν από σφοδρούς ανέμους. Βιβλικό σκηνικό, που παρέπεμπε αθέλητα το νου στις γραφές του Ιωήλ.

Ως ιερό καταφύγιο, ένιωθες το εσωτερικό του Καθολικού κατά την ώρα της κατανυκτικότετης Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας και ως προοίμιο της Ημέρας του Κυρίου, την υπερβολική ένταση των φυσικών στοιχείων στον εξωτερικό χώρο του ιερού ναού. Παλαιδιαθηκικές παραστάσεις και εικόνες της μεγαλοπρεπούς παρουσίας του Θεού εν μέσω βροντών και θυελλών, έρχονταν τότε αυτόκλητες στο νου κατά τη Δαυιδική περιγραφή : « φωνή Κυρίου καταρτιζομένη ελάφους, και αποκαλύψει δρυμούς : και εν τω ναώ αυτού πας τις λέγει δόξαν » (Ψαλμός 28, 9).

Στη συνέχεια, η γνωριμία μας με το ανθοφόρο περιβάλλον του ιερού σκηνώματος, με τις προσηνείς ηλικιωμένες μοναχές, με το θαυμαστό συγγραφικό έργο του αοιδίμου κτήτορα του Ησυχαστηρίου **π. Ιωήλ Γιαννακοπούλου** (1901 – 1966), κίνησε τη θέλησή μας για μια συστηματικότερη μελέτη του Βιβλίου του Προφήτου Ιωήλ. Η σεβαστή Γερόντισσα, μοναχή **Χριστονύμφη**, Ηγουμένη του Ιερού Ησυχαστηρίου τότε και σήμερα της Ιεράς Μονής, πνευματικό παιδί του μακαριστού Γέροντα π. Ιωήλ, μας ενίσχυσε πνευματικά στην προσπάθειά μας και εκδήλωσε βαθιά επιθυμία, ώστε η μελέτη αυτή να δει το φως της δημοσιότητας, λέγοντας χαρακτηριστικά :

« Ο Προφήτης μας, αν και ανήκει στους λεγόμενους μικρούς Προφήτες, ωστόσο είναι σπουδαιότατος γιατί γράφει πολλά για τη Δευτέρα Παρουσία και οι αναγνώστες θα ωφεληθούν πνευματικά από αυτά που προλέγει στο Βιβλίο του ».

Για την παρουσίαση του Βιβλίου του Ιωήλ, επιλέξαμε να κατατάξουμε το ιερό κείμενο σε ενότητες με βάση το περιεχόμενό του, ώστε να είναι ευκολότερα κατανοητό από τον αναγνώστη το θέμα που πραγματεύεται ο συγγραφέας και το νόημα των λόγων του. Το κείμενο συνοδεύεται από την ερμηνεία του σε απλή γλώσσα και από τον αναγκαίο σχολιασμό του.

Θεωρήσαμε χρέος μας να αφιερώσουμε την παρούσα συγγραφή στην ιερή μνήμη του αοιδίμου Σεπτού Μητροπολίτου Μεσσηνίας, **Μελετίου Σακελλαροπούλου**, ο οποίος επί 29 έτη (1904 – 1933), με το Αρχιερατικό του αξίωμα, την υψηλή του μόρφωση, την πνευματική του ακτινοβολία και την πλουσιότατη κοινωνική, εθνική και εκκλησιαστική δράση του, ελάμπρυνε το θρόνο της θεοσώστου επισκοπής της Μεσσηνίας. Το χρέος μας τούτο, απορρέει κατ' αρχάς από το γεγονός ότι ο αοίδιμος ιεράρχης, καταγόταν από το Βασαρά Λακωνίας, απ' όπου δηλαδή και ο γράφων. Έπειτα, όπως εκείνος εκλήθη να διακονήσει την Αγία Εκκλησία στη μεσσηνιακή χώρα, κατ' ανάλογο τρόπο και ο γράφων, εκλήθη να υπηρετήσει την Παιδεία ως Σχολικός Σύμβουλος Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης στον ίδιο ευλογημένο τόπο. Επιπλέον, υπάρχει και μία άλλη πνευματική παράδοση · ο Μητροπολίτης Μελέτιος, έκειρε μοναχό τον αοίδιμο Γέροντα π. Ιωήλ Γιαννακόπουλο, δίνοντάς του το όνομα του Αγίου Προφήτου Ιωήλ.

Η συγγραφή του παρόντος έργου, πραγματοποιήθηκε κυρίως κατά το χρόνο της παραμονής μας εις την θεόσωστον και ιστορικήν Μητρόπολιν Μεσσηνίας, όπου και η 4^η Εκπαιδευτική Περιφέρεια Δημοτικής Εκπαίδευσης Νομού Μεσσηνίας με έδρα τη Μεσσήνη. Εκεί, στα σχολεία της περιοχής ευθύνης μας, ασκούσαμε το Επιστημονικό – Καθοδηγητικό έργο που μας είχε εμπιστευθεί η Πολιτεία σε αγαστή συνεργασία με εκπαιδευτικούς, μαθητές, γονείς και κάθε εμπλεκόμενο φορέα του Δημοσίου ή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Η καθημερινή θέα της καλλικάρπου και πλουτοφόρου μεσσηνιακής γης, κατά τις διαδρομές μας προς τα Σχολεία της υπαίθρου, η επικοινωνία με τους απλούς και ευγενικούς ανθρώπους που την κατοικούν και την καλλιεργούν ανελλιπώς και επιμελώς, καθώς και η αδειάλειπτη επαφή με την εκπαιδευτική κοινότητα, μας ενδυνάμωσαν στην προσπάθεια της ανά χείρας συγγραφής και μας όπλισαν πνευματικά για την ολοκλήρωσή της.

Περαίνοντας το έργο της παρουσίασης του Βιβλίου του Προφήτου Ιωήλ, σε χρόνο πολύ μακρύτερο από αυτό που αρχικά είχαμε υπολογίσει, αναπέμπουμε προς τον Άγιο και σοφότατο του Θεού Προφήτη, εγκάρδιες και ευχαριστήριες προσευχές για την άνωθεν στήριξή του.

Νικόλαος Ι. Κουφός

Βασαράς Λακωνίας, 12 Ιουνίου 2011
(Κυριακή της Πεντηκοστής)